Written by - முருகபூபதி -
Wednesday, 18 March 2020 01:01 - Last Updated Wednesday, 18 March 2020 01:19

ஏரிக்கரை பத்திரிகை (Lake House) என வர்ணிக்கப்படும் தினகரன் 1932 ஆம் ஆண்டு முதல் நாளிதழாக வெளியாகிறது. 23-05-1948 ஆம் திகதியன்று தனது முதலாவது தினகரன் வாரமஞ்சரியை தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியது. ஆங்கில, சிங்கள ஏடுகளையும் சஞ்சிகைகளையும் வெளியிட்டுவரும் ஏரிக்கரையிலிருந்து இயங்கும் Lake House என்ற பெரிய நிறுவனத்தின் ஒரே ஒரு தமிழ்த் தினசரி தினகரன். அது வெளிவரத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் மற்றும் ஒரு இந்திய ஊடகம் என்ற மாயைதான் இலங்கை வாசகர்களிடம் உருவாகியிருந்தது. தினகரனை இலங்கையின் தமிழ்த் தேசியப் பத்திரிகையாக்கிய பெருமை பேராசிரியர் க. கைலாசபதியையே சாரும். இவருக்கு முன்னர் கே.க.ப. நாதன் தினகரன் ஆசிரியராக பணியாற்றினார். பின்னாளில் இவர் கொழும்பில் தினபதி, சிந்தாமணி, வெளியிட்ட சுயாதீன பத்திரிகை சமாஜத்தின் தந்தி மாலைத் தினசரியின் ஆசிரியரானார். பாரதி ஆய்வாளராகவும் அறியப்படும் பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் தினகரன் ஆசிரியப்பணி குறித்தும் இருவேறு கருத்தியல்கள் இலக்கிய உலகில் நிலவியதை அறிவோம்.

" பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து தமிழ்ச் சிறப்புப் பட்டதாரியாக அவர் முதல் வகுப்பில் சித்தியெய்திய பின்னர், அன்று உயர்வாக மதிக்கப்பட்ட அரச நிர்வாகப் பதவியொன்றினைத் தேடியிருக்கவோ அல்லது உயர் கல்வி ஆராய்ச்சித் துறையில் இந்நாட்டிலோ வெளிநாடு சென்றோ, மேலுக்கு வந்திருக்கவோ கூடும். ஆனால், கைலாஸ் அவ்வாறு செய்யாது பத்திரிகையுட் புகுந்தார். அதனை வருவாய்க்கு வழியாக அன்றி, அதன் வாய்ப்புகளை உகந்தவாறு பயன்படுத்துவதில் கைலாஸ் குறியாயிருந்தமை தெளிவாகும்.

கைலாஸ் பத்திரிகைத் துறையுட் புகுந்த காலம் மேலைத்தேய நாகரிகமும் ஆங்கில மொழியும் தம் ஆதிக்கத்தை இழக்கத் தொடங்கிய காலம். பொருளாதார அரசியல் துறைகளில் மட்டுமின்றிப் பண்பாட்டுத் துறையிலும் அந்நிய ஆதிக்கம் தளரத் தொடங்கிய காலம். சிங்களம் மட்டும் அரசகரும மொழியாக்கப்பட்டதன் விளைவாகத் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள், இந்நாட்டில், தங்கள் இருப்பு, வரலாறு, வருங்காலம், தனித்துவம் முதலானவை குறித்து உத்வேகத்துடன் உணர சிந்திக்கத் தலைப்பட்ட காலம். தமிழ் மொழி உபயோகச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டமை, சுதேச மொழி முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கியமை, புதிதாக உருவான கலாசார அமைச்சு தமிழ்க் கலை வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளித்தமை, அதுவரை ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளே பெற்றிருந்த அரசியல் செல்வாக்கையும் முக்கியத்துவத்தையும் பொதுமக்களைப் பரவலாகச் சென்றடைந்த சிங்கள, தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் பெறத்தக்க வாய்ப்புத் தோன்றியமை, வெளிநாட்டுச் செலாவணிக் கட்டுப்பாடு காரணமாக இந்திய எழுத்தாளர்களுக்குப் பணம் அனுப்பும் வசதி கட்டுப்படுத்தப்பட்டமை --- இவை யாவும் கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டியவை" என்று விரிவாக கைலாசபதியின் தினகரன் பிரவேசம் பற்றி பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் பதிவுசெய்துள்ளார், (நூல்: பன்முக ஆய்வில் கைலாசபதி)

இந்திய எழுத்தாளர்களுக்கு பிரசுரம் களமும் கொடுத்து அதற்காகப்பணமும் தினகரன் வழங்கியது தவறல்ல. எழுத்தாளர்களுக்கு சன்மானம் வழங்கத்தக்க மூலதனமும் வருவாயும் நிரம்பப்பெற்றதுதான் லேக்ஹவுஸ் நிறுவனம். ஆனால், அக்காலப்பகுதியில் ஈழத்து இலக்கிய கர்த்தாக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டதுதான் விமர்சனத்திற்குரியது. தினகரனில் அவ்வேளையில் கதைகள் படைத்தவர்கள் சென்னை மவுண்ட் ரோட்டையும் மெரீனா பீச்சையும் பகைப்புலமாகக்கொண்டு எழுதினார்கள். இதனால் அன்றைய ஈழத்து தமிழ்த்தேசிய படைப்பிலக்கியம் தேக்கம் கண்டது. அதனை உடைத்தெறிந்தவர்தான் கைலாசபதி. இவர் ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு தினகரனில் களம் தந்து ஊக்கமளித்தார். பத்திரிகையின் செல்நெறியை வகுத்தார். பாரதி தொடர்பாக ஏராளமான ஆய்வுகள் மேற்கொண்டவர். இரு மகாகவிகள், பாரதி இயல் ஆய்வுகள் முதலான இவரது நூல்கள் குறித்து இந்தத்தொடரில் பிறிதொரு அங்கத்தில் விரிவாகப்பார்க்கமுடியும்.

கைலாசபதிக்குப்பின்னர், தினகரன் ஆசிரியராக பொறுப்பேற்ற இ. சிவகுருநாதன், யாழ்.பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைமாணிப்பட்டம் பெறுவதற்காக சமர்ப்பித்த ஆய்வில், " தேசிய இலக்கியம் உருப்பெற்று வளர்ச்சிகாண கைலாசபதி களம் அமைத்துக்கொடுத்தார் " என்று குறிப்பிட்டிருப்பதையும் பேராசிரியர் தில்லைநாதன் ஊடாக நாம் அறிகின்றோம். கைலாசபதி, தான் மாத்திரம் வளராமல், தன்னைச்சூழ இருந்தவர்களையும் வளர்த்தெடுத்தார். அவர்கள் பத்திரிகையாளர்களாயினும் படைப்பாளிகளாயினும் கலைஞர்கள், ஓவியர்கள், கார்ட்டூனிஸ்ட்டுகளாயினும் சிற்றிதழ்காரர்களாயினும் அவர்கள் அனைவரும் தத்தமது துறைகளில் ஆரோக்கியமாக வளர்வதற்கு உற்றதுணையாக விளங்கியவர்.

பாரதியாரைச்சுற்றியும் எப்பொழுதும் நண்பர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் இருக்குமிடத்தில் வாதங்களும் இடம்பெறும். யார் யார் என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பது பற்றிய கலந்துரையாடல்கள் நிகழும். மொழிபெயர்ப்புகள் தொடர்பாக பேசப்படும். கைலாசபதியும் பாரதியைப்போன்றே தமக்கு நெருக்கமான இலக்கிய நண்பர்களிடம் கருத்துப்பரிமாறி பணிகளையும் ஒப்படைப்பார். யார் யார் தினகரனில் என்ன என்ன எழுதவேண்டும் எத்தனை நாளில் அவற்றை ஆசிரிய பீடத்தில் கொடுக்கவேண்டும் என்று அந்த மின்னஞ்சல் யுகமில்லாத காலத்திலேயே கிட்டத்தட்ட பத்திரிகை ஆசிரியர் பாரதியைப்போன்றே இயங்கியவர் அவர்.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய பாரதி சிந்தித்த கிருதயுகம் தொடர்பாக எழுதியிருக்கும் மு. தளையசிங்கத்திற்கு கைலாசபதியின் மார்க்ஸீய சிந்தனைகளில் அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்தன. கைலாசபதியை விமர்சித்தவர்களில் மு.தளையசிங்கம் முக்கியமானவர். இவர் கண்டியிலிருந்து வெளியான செய்தி என்னும் பத்திரிகையில் எழுதிய ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி என்ற தொடரில் பின்வருமாறு பதிவுசெய்திருக்கிறார்:

" பத்திரிகைக்கொம்பனியின் பங்குதாரர்களின் உறவின் காரணமாய் சந்தர்ப்பவசத்தால், தினகரன் ஆசிரியரான கைலாசபதி, வர்த்தகத்தையே பிரதான நோக்கமாகக்கொண்டுஇலக்கியத்தைப்பற்றி அக்கறைப்படாது, அதுவரையும் வெறும் புதினத்தாளாக இயங்கிவந்த ஒரு முதலாளி வர்க்கப்பத்திரிகைக்குள் இலக்கியத்தைப்பற்றிய ஓரளவுக்குத்தரமான பொதுவுடமைக்கருத்துக்களை மட்டும் புகுத்தவில்லை. கூடவே அதே வண்டியில் கா. சிவத்தம்பி, ஏ.ஜே. கனகரத்னா போன்ற இலக்கியம் பற்றிய தரமான கருத்துக்களையுடைய வேறு பலரின் செல்வாக்கையும் பக்கபலத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு வந்தார்."